

modsatte sig denne Lov og heller ikke at modsætte sig, at den bliver behandlet saa hurtig, at den muligvis kan blive færdig allerede i denne Samling.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Efter det Ønske, den ærede Marineminister nys yttrede, at det maatte blive muligt at faae Lovforslaget gennemført i denne Session, vil jeg for mit Vedkommende gjøre, hvad dertil udfordres; men desuden maa jo ærede Medlemmer give deres Samtykke til Sagens Foretagelse, naar den bliver opført paa Dagsordenen til 2den Behandling inden Udløbet af den forretningsmæssige Frist. — Mulige Ændringsforslag maa med dette for Die indleveres i Løbet af Dagen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af: „Forslag til Lov om Jordemødrenes Lønning og Forhold.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 893—96; 3die Behandling i Landstinget findes i dettes Tidende Sp. 988 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 6258 ff.).

Justitsministeren: Det høitærede Landsting vil have set, at dette Lovforslag er undergaaet nogle Forandringer i det andet Thing. Jeg tillader mig i den Anledning først at henlede Opmærksomheden paa en ny Paragraf, der er tilføjet, nemlig § 4, hvortil Justitsministeren har taget Initiativet. Denne Paragraf gaar ud paa at indsætte i Loven en Bestemmelse om, at der skal meddeles enhver Jordemoder, der har Ret til at praktisere, en Instruy, fremstillende hendes Rettigheder og Pligter. Det er forsaavidt ikke nogen ny Bestemmelse. Der meddeles ogsaa nu Jordemødrene en Instruy; men jeg har anset det for heldigt ved denne Leilighed at tage dette Punkt med, særlig efter at der i dette Thing var gjort opmærksom paa det Unskelige i at faae medoptaget i Instruigen nogle flere Punkter, end der allerede findes i den. I Forbindelse hermed er sat en Bestemmelse om, at der skal kunne paalægges Vedkommende en mindre Bøde for Overtrædelse af Instruigens Forskrifter, forsaavidt en saadan Overtrædelse ikke maatte indeholde nogen større Forbrydelse. Det er herved tilsigtet at opnaa en simplere og lettere Fremgangsmaade, end der efter de hidtil gjældende Regler maatte følges. Jeg

tør haabe, at det ærede Landsting ikke vil finde Noget at erindre mod den nye Bestemmelse. — Fremdeles vil man finde, at der er gjort den Forandring i den 1ste Paragraf af Lovforslaget, at Minimumslønnen for Jordemødrene er sat op. Dette staar i Forbindelse med, at man i det andet Thing har ment, at det var rigtigst at stille Vilkaarene ganske paa samme Maade for Jordemødrene i Kjøbstadterne og for Jordemødrene paa Landet. Denne Betragtning kan jo vistnok have Noget for sig. Jeg ønsker kun at tilføje, at det dog egentlig er mod mine Udtalelser, at man har foretaget denne Forhøjelse af Minimumslønnen, idet jeg, overensstemmende med hvad der var foreslaaet i dette Thing, holdt paa, at den skulde være lavere. Jeg vil inidlertid forvente, at det ærede Landsting ikke i denne Omstændighed vil finde nogen Hindring for at lade Loven udkomme. — Der er dernæst i § 3 flet en Forandring i Bestemmelsen af Taxterne. Man vil uden Tvivl erindre, at det var et Punkt, hvorom der i Landstinget viste sig at være meget delte Meninger, at man ved 2den Behandling vedtog een Affattelse og ved 3die Behandling en anden. Det har derfor ikke overrasket mig, at man i det andet Thing har fundet en tredie. Den Forandring, som er flet, er inidlertid, saavidt jeg formaar at se, ikke af nogen særdeles indgribende Art. Der er i visse Henseender i denne Forandring Noget, som forekommer mig at have noget Udtalende. Det vil erindres, at Forslaget, saaledes som det oprindeligt forelaa, gik ud paa gennemgaaende at forhøje Taxterne med det Halve eller 50 pCt. Man har i Folkethinget ment, at der ikke var nogen Betænkkelighed ved en saadan Forhøjelse af Taxterne, naar det blev stillet saaledes, at det kun blev de egentlige Gaardmænd og dem, der staa i Klasse med dem, som kom til at betale den. Man har heller ikke fundet nogen Betænkkelighed ved at forhøje den Løstbetaling, som udredes af Kommunerne, ja, man har endog sat den noget højere end oprindeligt foreslaaet. Derimod har man ment, at man ikke burde forhøje Taxten for de ringest stillede Klasser i Befolkningen, altsaa navnlig for Husmænd og Inderstær. Man har ment, at for deres Vedkommende var det rettest at lade Taxten blive ved det Gamle. Jeg negter ikke, at det, som ogsaa for mig har været det mest Betænkkelige ved den gennemgaaende Forhøjelse af Taxterne, var netop Hensynet til Husmænd og Inderstær. Forsaavidt der nu gjennem den Forhøjelse af Kommunens Betaling, som er foreslaaet, kan ventes opnaaet et Ækivalent for den oprindeligt foreslaaede Forhøjelse af Taxterne for Husmænd og Inderstær, har jeg for mit Vedkommende troet, at jeg kunde berolige mig med Forslaget saaledes, som det foreligger. Jeg haaber ogsaa herved at have givet et nyt Bevis paa, hvad jeg tillod mig at udtale forhen i dette Thing, at hvad det var mig om at gjøre, var, at naae et